

Les 1

Wees er voor eenieder

“Pa was geen burgemeester, hij was burger-vader. Een levensgenieter die met iedereen kon, hoog of laag, rechts of links, gelovig of atheïst. Op Koninginnedag, Palmzondag, met Kerst zat de voorkamer vol met dorpe-lingen niet-notabel zijnde. De notabelen en de ambtenaren kregen al genoeg, pa nodigde mensen uit van wie hij dacht dat ze het zouden waarderen. Hij hield een toespraakje en schonk oranjebitter of keizerbitter. Pa dronk altijd vreemde drankjes.

Ma vervulde haar taak als burgemeesters-vrouw met verve. Zij was er voor de zieken, zwakken en nooddruftigen. Elk jaar liep ze zeven of acht collectes. Als de dominee op bezoek kwam bij een dorpsgenoot in het ziekenhuis hing er altijd al een kaart van ma boven het bed. Het kwam ook voor dat de kaart er eerder was dan de patiënt. Onze ouders hebben ons een prachtige, zorgeloze jeugd bezorgd en ons geleerd geen onderscheid naar mensen te maken. ‘Zorg dat je er voor eenieder bent’, gaf pa ons mee toen we gingen studeren en later advocaat werden. Geen dollartekens in de ogen, bedien eenieder die het nodig heeft.’ Zo zijn we ons kantoor begonnen, en zo is het nog steeds. Ik doe negentig procent pro-deozaken, voor ons kantoor als geheel ligt het percentage op vijftig. In het begin zeiden collega’s: ‘Daar heb je die idealisten uit Akkrum weer. Wacht maar tot je veertig bent en een huis en kinderen hebt.’ Ik vind het mooi te kunnen zeggen dat wij tot op heden niets hebben veranderd aan onze uitgangspunten.”

Les 2

Gebrek aan discipline is de dood in de pot

“Toen Hans en ik in Groningen studeerden, kwamen we thuis om de tentamens voor te bereiden. ’s Ochtends drie uur werken, ’s middags drie uur, ’s avonds drie uur. Als het erg warm was, zaten we in de kelder. Ma zei: ‘Je kunt de fanfare ernaast zetten, de mannen werken gewoon door.’ Ook op kantoor zijn we heel gedisciplineerd. Al onze negen juristen houden zelf de jurispruden-



Bij Anker & Anker heb je levenslang. Slechts één keer is een medewerker vertrokken.

tie bij en zeker acht keer per jaar zitten we bij elkaar om deze uitvoerig te bespreken. Bij die bijeenkomsten mag niemand ontbreken. Geen gemauw en gemiep. Is er iemand jarig, prachtig, maar daar kun je ook eerder naartoe. Of later. We zijn er allemaal, altijd. Je moet bij zijn tot de jurisprudentie van gisteren. Gebrek aan discipline is de dood in de pot. Van twee van de overleggen herinner ik me dat Heerenveen precies op die donderdagavonden in de Europa League speelde. Thuis, tegen Maccabi Petach Tikva en Banik Ostrava. Beide keren werd het 5-0 en Hans en ik zaten, helaas, niet op de tribune. Ja, we zijn gedisciplineerd, maar ook gericht op harmonie. Op kantoor hebben we in 25 jaar nauwelijks mutaties gehad. Precies één keer is een medewerker vertrokken. Bij Anker & Anker heb je in beginsel levenslang.”

Les 3

Vergeven brengt je verder

“Enige jaren geleden werd ik gebeld door Hank Heijn, de echtgenote van Gerrit-Jan Heijn, die in 1987 werd ontvoerd en vermoord door Ferdi E. Mevrouw Heijn had Ferdi Elsas al eerder vergeven, correspondeerde zelfs met hem en was eraan toe mij te spreken. Uiteindelijk hebben we samen een lezing gegeven voor haar familie, vrienden en rechercheurs. Stelt u zich eens voor hoe ze daar zei: ‘En dan geef ik nu het woord aan Wim Anker, de advocaat van de moordenaar van mijn man.’ Ik vind haar groots. Zij heeft me geleerd dat je ondanks het vreselij-